

NIEPOKOIĆ (4) *vb impf*

Zawsze w pisowni łącznej.

e oraz oba o prawdopodobnie jasne (tak w nie-, po- oraz koić).

praes 2 sg niepokoisz (1). ◇ 3 sg niepokoi (1). ◇ 3 pl niepokoją (1). ◇ praet 3 pl m pers niepokoili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Nie dawać komu spokoju, zakłócać spokój; wzbudzać niepokój, trwogę [kogo, co] (3) :* Oni fie z iey rády śmiali/ A boiaźń iey przypifáli: Rzekąc/ málá fie to boifz: Ine ptaki niepokoifz. *BierEz N*; Ktoż ie/ śpiące fnem fpokoynym/ niepokoi iefli nie ci ktorzy o ich fnie mowią? *CzechEp 84, 83 marg.*

2. *Dręczyć, trapić, trwożyć, nękać, prześladować [kogo] (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): iż ná on čás gdy fie okaże Iezus Chriřtus / Krol on y Sędziá fprawiedliwy/ oddána będzie pomřtá/ tym wřzyřtkim ktorzy ie niepokoili/ trapili/ przeřładowáli/ y mordowáli. *CzechRozm 185.*

Synonimy: 1. trwożyć; 2. dręczyć, prześladować, trapić.

Formacje współrdzenne cf POKOIĆ.

AW